

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/61/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123010547
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7123010547.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovvej a JUDr. Martina Michalanského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2023, v trestnej veci proti obvinenému A. B. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 26.04.2023 sp. zn. 5T/17/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 26. apríla 2023 sp. zn. 5T/17/2023 podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. por. trestné stíhanie proti obvinenému A. B., nar. XX. XXXXXX XXXX pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v C., D. E. B. F. XX, v presnejšie nezistenom čase odo dňa 23.10.2022 do 24.10.2022, uviedol do omylu poškodenú A. G. B., narodenú XX.X.XXXX, trvale bytom C., E. H. F. XX a to tým spôsobom, že po predchádzajúcej ústnej dohode pod zámienkou kúpy nešpecifikovaného osobného motorového vozidla postupne vylákal od poškodenej A. G. B. v dvoch platbách celkovo sumu vo výške 1.100,- €, ktorá mu bola prevedená na jeho bankový účet číslo B. XXXX XXXX XXX XXXX XXXXX vedený v B., pričom dlžnú sumu mal podľa dohody vrátiť s navýšením odo dňa 12.11.2022, čo však doposiaľ neurobil, čím takto podvodným konaním spôsobil pre poškodenú A. G. B. z Košíc celkovú škodu vo výške 1.100,- €

z a s t a v i l, pretože sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1. Tr. por.

Okresný prokurátor podal písomne sťažnosť voči uvedenému uzneseniu, v písomných dôvodoch odvolania uviedol nasledovné:

Okresný súd Košice 1 vo svojom odôvodnení uznesenia uvádza, že po preskúmaní obžaloby dospel k záveru, že sú tu okolnosti uvedené v § 215 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, pretože je nepochybné, že nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Podľa názoru súdu neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu. V ďalšom rozoberá skutkovú podstatu žalovaného trestného činu a uvádza, že pre posúdenie týchto okolností je potrebné predovšetkým vypočítať obvineného k týmto skutočnostiam, čo však urobené nebolo. Na záver uvádza skutočnosti absolútne nesúvisiace s predmetom veci, keď uvádza niečo o inkvizičnom charaktere súdneho procesu, prenášania povinností prokurátora na súd, zmyslu činnosti OČTK a podobne.

S týmto záverom Okresného súdu Košice 1 nesúhlasí a považuje ho za nesprávny, pretože súd podľa jeho názoru nesprávne a nedostatočne vyhodnotil zabezpečené dôkazy v rámci prípravného konania. V prvom rade je potrebné uviesť, že obvinený A. B. sa k žalovanému trestnému činom v celom rozsahu doznal a svoje konanie oľutoval. Zo spáchania trestnej činnosti je okrem svojej výpovede usvedčovaný

výpoveďou poškodenej A. G. B., ich vzájomnou komunikáciou cez aplikáciu messenger a potvrdením Tatra banky o prevode peňazí na účet obvineného.

Tieto dôkazy vyhodnotením samostatne, ako aj v ich súhrne dostatočným spôsobom preukazujú naplnenie všetkých pojmových znakov prečinu podvodu podľa ustanovenia § 221 odsek 1 Trestného zákona konaním obvineného A. B. popísaného v obžalobnom návrhu.

Prečinu podvodu podľa ustanovenia § 221 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o ušlý zisk. Obsahom škody môže byť peňažná suma, nejaká vec, ale aj konanie alebo opomenutie, ktoré má určitú majetkovú hodnotu. Pri závere o výške škody spáchanej vylákaním veci podvodným sľubom zaplataenia dohodnutej sumy treba vychádzať zo skutočnej hodnoty veci, a nie z výšky dohodnutej sumy. Podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj skutočnosti, ktorá ešte len nastane, páchatel však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie. Uvedenie do omylu môže byť ľstvou, ale môže ísť aj o nepravdivú informáciu. Pri využití omylu iného páchatel sám k vyvolaniu omylu neprispel, ale po zistení omylu iného a v priamom vzťahu k nemu konal tak, aby na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil. Ide o úmyselný trestný čin. Čin je dokonaný obohatením páchatela alebo iného. Trestný čin podvodu je prečinom.

Podľa ustanovenia § 124 odsek 1 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa ustanovenia § 125 odsek 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu, podľa odseku 2 ak tento zákon v osobitnej časti vyžaduje v základnej skutkovej podstate spôsobenie škody ako majetkový následok trestného činu a neuvádza jej výšku, má sa za to, že musí byť spôsobená aspoň škoda malá.

S poukazom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že zastavenie predmetnej veci samosudcom Okresného súdu Košice 1 nie je správne a zákonné a preto navrhuje Krajskému súdu v Košiciach, aby napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a prikázal Okresnému súdu Košice 1 vo veci konať a rozhodnúť.

Na podklade sťažnosti okresného prokurátora krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku uznesenia, proti ktorým prokurátor podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Okresný súd po podaní obžaloby postupoval v súlade so zákonom, keď vykonal predbežné preskúmanie obžaloby podľa § 241 Tr. por.. Preskúmaním spisového materiálu a samotnej obžaloby dospel okresný súd k záveru, že sú naplnené podmienky § 215 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, pretože je nepochybné, že nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Okresný súd jasne a výstižne vysvetlil na základe akých skutočností a dôkazov dospel k danému záveru a akými úvahami sa spravoval pri posudzovaní existencie jednotlivých znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, pričom jeho argumentácia je vecne správna a v súlade s ustálenou súdnou praxou. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že sťažnostný súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom okresného súdu, že výsledky prípravného konania nedovoľujú jasne vymedziť podstatu podvodného konania, ktorého sa mal obvinený dopustiť, teda v čom uvádzal poškodenú do omylu, aké skutočnosti predstieral a podobne. Vychádzajúc zo spisového materiálu možno jednoznačne povedať, že niet pochyb o tom, že došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov poškodenou obvinenému, tento poskytnuté peňažné prostriedky opakovane na výzvu poškodenej nevrátil, v dôsledku čoho celá vec vykazuje civilnoprávny charakter pravdepodobne pôžičkového zmluvného vzťahu, nakoľko mnohé skutočnosti nasvedčujú

tomu, že ide o dodatočne pojaté rozhodnutie obvineného nedodržať svoj zmluvný záväzok, čo nie je trestným činom. Výpoveď poškodenej, ale aj ani predložená komunikácia v ničom nenaznačuje, že by obvinený už v čase vzniku daného právneho vzťahu mal zámer nesplniť svoj záväzok, resp. aby podvodným spôsobom uvádzal poškodenú do omylu v inej okolnosti, ktorá bola pre ňu rozhodujúca pre vykonanie svojej majetkovej dispozície a pre jej vstup do daného právneho vzťahu s obvineným. Nadriadený súd súhlasí s názorom, že obvinený sa priznal a oľutoval svoj skutok, avšak nepriznal sa k spáchaniu skutku ako k trestnému činu, ako to mylne uvádza prokurátor. Teda nepriznal trestnoprávnu protiprávnosť svojho konania. Okresnému súdu je potrebné dať v celom rozsahu za pravdu, že v tomto smere neboli zabezpečené žiadne dôkazy, ktoré by aspoň v náznaku svedčili k nejakému podvodnému konaniu, a preto by bolo potrebné k preukázaniu tohto podvodného konania a úmyslu, vykonať dokazovanie prakticky v celom rozsahu, čo nemôže byť úlohou súdu v konaní po podaní obžaloby. Tieto skutočnosti mali byť objasnené už v prípravnom konaní. Súd skutočne nemôže nahrádzať činnosť orgánov činných v trestnom konaní v takom rozsahu, v akom si to vyžaduje stav danej veci, nakoľko by stratil postavenie nezávislého a nestranného arbitra. Doplniť isté skutočnosti v prípadoch, ak tu je v istej rozumnej miere preukázané podvodné konanie, za účelom náležitého objasnenia skutkového stavu veci samozrejme môže súd aj na základe vlastnej iniciatívy, nevyčkávajúc na návrhy procesných strán, avšak posudzovaná vec nie je týmto prípadom, nakoľko vyžaduje objasňovať elementárne skutočnosti prakticky od základov.

Pokiaľ ide o sťažnostnú argumentáciu prokurátora s touto sa sťažnostný súd nemohol stotožniť, nakoľko nemohol súhlasiť s názorom, že v posudzovanej veci sú naplnené všetky pojmové znaky prečinu podvodu v zmysle § 221 ods. 1 Tr. zák.. Výklad jednotlivých znakov, ktorý podáva prokurátor vo svojej sťažnosti je po odbornej stránke síce vecne správny, avšak v ničom nespochybňuje názor okresného súdu, že výsledky dokazovania nepreukazujú podvodné konanie obvineného. Ako už bolo uvedené vyššie ani údajné priznanie a ľútosť obvineného nie sú dôkazom o spáchaní skutku v podvodnom úmysle. Obvinený sa k žiadnemu podvodnému konaniu nepriznal. Teda prokurátorom použitá argumentácia nepresvedčila sťažnostný súd, nakoľko v ničom nespochybila správnosť úvah konajúceho súdu.

Na základe uvedeného nadriadený súd vyhodnotil podanú sťažnosť za nedôvodnú a napadnuté rozhodnutie za zákonné a vecne správne. S odôvodnením okresného súdu, ktoré je jasné a zrozumiteľné, sa krajský súd stotožnil v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné myšlienky okresného súdu v niečom doplniť, či korigovať. Preto v podrobnostiach odkazuje na výstižné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bez potreby opakovania myšlienok, ktoré jasne sformuloval okresný súd, nakoľko v zmysle ustáleného názoru ústavného súdu rozhodnutie prvostupňového a druhostupňového súdu tvoria jeden celok.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.